

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

อัตราการบาดเจ็บจากการประสบอันตรายและการเจ็บป่วยด้วยโรคเนื่องจากการทำงานของประเทศไทยยังไม่เป็นที่น่าพอใจมากนัก แสดงให้เห็นว่าการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ซึ่งจากการศึกษาพบว่าเป็นเพราะความบกพร่องบางประการของหน่วยงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน โดยความบกพร่องที่สำคัญ คือ การที่มีหน่วยงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังกระจายอยู่ภายในสังกัดกระทรวงหลักที่แตกต่างกัน ซึ่งส่งผลให้เกิดปัญหากับหน่วยงานภาครัฐที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน สถานประกอบการ และกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ปัญหาที่เกิดกับหน่วยงานภาครัฐที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน คือ ปัญหาการมีอำนาจหน้าที่ซ้ำซ้อนกันของหน่วยงานที่อยู่ภายในสังกัดกระทรวงหลักที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังพบว่าภาครัฐมีทรัพยากรที่ใช้ในการบริหารจัดการค่อนข้างจำกัด ไม่ว่าจะเป็นกำลังคน งบประมาณ เวลา ฯลฯ ดังนั้นการที่ต้องทำงานซ้ำซ้อนกันก็ยิ่งเป็นการเพิ่มปัญหาทรัพยากรไม่เพียงพอให้มากขึ้น นอกจากนี้ยังมีปัญหาในการประสานงานระหว่างหน่วยงานด้วย เพราะการที่หน่วยงานทั้งหลายสังกัดอยู่ภายในกระทรวงหลักที่แตกต่างกันทำให้ประสานงานกันได้ยาก

ส่วนผลกระทบต่อสถานประกอบการ คือ ทำให้สถานประกอบการเกิดความสับสนและเป็นภาระในการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน อันจะส่งผลให้สถานประกอบการมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ส่วนปัญหาเกี่ยวกับกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน คือ การที่มีหน่วยงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานหลายหน่วยงาน ทำให้มีกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานหลายฉบับด้วย เพราะแต่ละหน่วยงานจะมีอำนาจกำหนดกฎระเบียบของตนเองได้ และการที่มีกฎหมายหลายฉบับทำให้ผู้ที่บังคับใช้กฎหมายและผู้ที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายเกิดความสับสน อีกทั้งยังทำให้กฎหมายเกิดความขัดแย้งกันเองอีกด้วย

หน่วยงานที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน อยู่ภายในสังกัดกระทรวงหลักสามกระทรวงด้วยกัน คือ กระทรวงแรงงาน กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงอุตสาหกรรม

หน่วยงานภายในสังกัดกระทรวงแรงงาน ได้แก่ สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน กองตรวจความปลอดภัย สถาบันความปลอดภัยในการทำงาน สำนักงานคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด(ฝ่ายความปลอดภัยในการทำงาน) สำนักงานกองทุนเงินทดแทน กองประสานการแพทย์และฟื้นฟูสมรรถภาพคนงาน และกองประโยชน์ทดแทน

หน่วยงานภายในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ได้แก่ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข สำนักงานอนามัยสิ่งแวดล้อม(กลุ่มงานอาชีวอนามัย) ศูนย์อนามัยสิ่งแวดล้อมเขตโรงพยาบาลชุมชน/จังหวัด/ศูนย์(แผนกอาชีวเวชศาสตร์) ศูนย์สิรินธรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ โรงพยาบาลนพรัตนราชธานี โรงพยาบาลเมตตาประชารักษ์วัดไร่ขิง (กลุ่มงานอาชีวเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อม) สำนักพัฒนาวิชาการแพทย์(สำนักงานอาชีวเวชศาสตร์และสิ่งแวดล้อม) สำนักโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม และสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด(กลุ่มงานอนามัยสิ่งแวดล้อมและอาชีวอนามัย)

หน่วยงานภายในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ได้แก่ สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม สำนักเทคโนโลยีความปลอดภัย สำนักควบคุมวัตถุอันตราย สำนักควบคุมและตรวจโรงงาน1-4 สำนักวิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อมโรงงาน กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย(กองควบคุมสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย) กองส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐาน และสำนักบริหารมาตรฐาน1-4

เมื่อพิจารณาอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานทั้งหลายเปรียบเทียบกัน แล้วพบว่า หน่วยงานทั้งหลายเหล่านี้มีอำนาจหน้าที่ซ้ำซ้อนกัน ดังที่ได้แสดงไว้ในตารางที่ 1 ผู้เขียนจึงเห็นควรให้มีการปรับปรุงหน่วยงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เพื่อให้อำนาจหน้าที่ไม่ซ้ำซ้อนกันตามหลักธรรมาภิบาล(หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี) หลักบริการสาธารณะ(ภารกิจของรัฐโดยแท้ต้องดำเนินงานโดยหน่วยงานของรัฐเท่านั้น) แนวคิดเรื่องคุณค่าความเป็นมนุษย์(ต้องให้ความสำคัญกับการคุ้มครองแรงงาน) แนวคิดเรื่องนายจ้างควรรับผิดชอบในการบาดเจ็บของลูกจ้าง และแนวคิดเรื่องหน้าที่พื้นฐานของหน่วยงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน(ป้องกัน ส่งเสริม รักษา และฟื้นฟูสมรรถภาพ)

กฎหมายที่เกี่ยวข้องมีสองส่วนด้วยกัน คือ กฎหมายที่กำหนดอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเดิม และกฎหมายที่จะต้องใช้ในการจัดตั้งหน่วยงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานใหม่ ในกรณีกฎหมายกำหนดอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานเดิม ได้แก่ พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.2537 พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535 พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 และพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.2545 ส่วนกรณีกฎหมายจัดตั้งหน่วยงานใหม่ ได้แก่ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534

ส่วนการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของต่างประเทศนั้น ได้ทำการศึกษาจากประเทศที่การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ คือ ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศสหราชอาณาจักร และประเทศญี่ปุ่น ดังนี้

ประเทศสหรัฐอเมริกา มีกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานฉบับเดียว คือ Occupational Safety and Health Act 1970 และมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการบริหารจัดการดังต่อไปนี้ 1) Occupational Safety and Health Administration หรือ OSHA(ทำหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย) 2) National Institute for Occupational Safety and Health หรือ NIOSH(ทำหน้าที่ศึกษาวิจัย) 3) Occupational Safety and Health Advisory Committee(ทำหน้าที่ให้คำแนะนำ) 4) Occupational Safety and Health Review Commission(ทำหน้าที่พิจารณาอุทธรณ์ของนายจ้าง) และ 5) National Commission on State Workman's Compensation Law(ทำหน้าที่ศึกษาประเมินการจ่ายเงิน

ทดแทน) นอกจากนี้ยังมีองค์การอิสระที่ทำหน้าที่ในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้วย คือ The National Safety Council หรือ NSC

ประเทศสหราชอาณาจักร มีกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานฉบับเดียว คือ Health and Safety at Work Act 1974 และมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการบริหารจัดการดังต่อไปนี้ 1) The Health and Safety Commission หรือ HSC (ทำหน้าที่กำหนดกฎหมาย) และ 2) The Health and Safety Executive หรือ HSE (ทำหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย)

ประเทศญี่ปุ่น มีกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานฉบับเดียว คือ Industrial Safety and Health Law 1972 และมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการบริหารจัดการดังต่อไปนี้ 1) กระทรวงแรงงาน (ทำหน้าที่กำหนดกฎหมาย มาตรการ และแผนงานต่าง ๆ) 2) Central Industry Injury Prevention Association หรือ Central Association (ทำหน้าที่บริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานส่วนกลาง) ซึ่งปัจจุบันคือ The Japan Industrial Safety and Health Association หรือ JISHA และ 3) Industry Injury Prevention Association หรือ Association (ทำหน้าที่บริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในกลุ่มสมาชิก)

จะเห็นได้ว่าทั้งสามประเทศข้างต้นมีกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานฉบับเดียว โดยกฎหมายดังกล่าวทำหน้าที่กำหนดหน่วยงานภาครัฐที่ทำหน้าที่ในการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานทั้งหมด อีกทั้งหน่วยงานส่วนใหญ่จะอยู่ในความดูแลของกระทรวงแรงงานด้วย

สรุปว่า หน่วยงานที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของประเทศไทยมีอยู่เป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังกระจัดกระจายอยู่ภายใต้กระทรวงหลักที่แตกต่างกัน ทำให้การบริหารจัดการยังไม่เป็นเอกภาพ และไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ดังนั้นจึงควรปรับปรุงหน่วยงานให้เป็นเอกภาพ โดยการนำหน่วยงานของประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศสหราชอาณาจักร และประเทศญี่ปุ่นเป็นแบบอย่าง เพราะหน่วยงานของทั้งสามประเทศค่อนข้างเป็นเอกภาพ และทำให้การบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของทั้งสามประเทศมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้หากมีการปรับปรุงหน่วยงานของประเทศไทยให้เป็นเอกภาพ จะสอดคล้องกับแนวคิดเรื่อง

นายจ้างควรรับผิดชอบในการบาดเจ็บของลูกจ้าง เพราะหน่วยงานที่เป็นเอกภาพจะสามารถดูแลให้นายจ้างทำหน้าที่ได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายมากขึ้น และสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องคุณค่าความเป็นมนุษย์เพราะลูกจ้างจะได้รับความคุ้มครองอย่างแท้จริง และสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องหน้าที่พื้นฐานของหน่วยงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เพราะจะทำให้เกิดหน่วยงานใหม่หน่วยงานเดียวทำหน้าที่ครบถ้วนทั้งป้องกัน ส่งเสริม รักษา และฟื้นฟูสมรรถภาพ และอำนาจหน้าที่จะไม่ซ้ำซ้อนกันด้วย อันจะทำให้เกิดธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานได้

ส่วนกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของประเทศไทยนั้นก็มีอยู่เป็นจำนวนมากเช่นกัน แต่ไม่อยู่ในรูปของพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เป็นกฎหมายแม่บท ทำให้บางเรื่องมีการบัญญัติซ้ำซ้อนขัดแย้ง แต่บางเรื่องกลับยังไม่มีการบัญญัติไว้ให้ชัดเจน ผู้บังคับใช้กฎหมายและผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมายจึงเกิดความสับสน ดังนั้นจึงควรให้มีการตราพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เพื่อให้เป็นกฎหมายแม่บทในการบริหารจัดการ โดยรวมกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานทั้งหมดไว้ด้วยกัน และกำหนดบทบัญญัติที่จำเป็นในการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานไว้ให้ชัดเจน โดยนำกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศสหราชอาณาจักร และประเทศญี่ปุ่นเป็นแบบอย่าง ซึ่งทั้งสามประเทศมีพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเป็นกฎหมายแม่บทฉบับเดียว และมีการกำหนดบทบัญญัติที่จำเป็นในการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานไว้อย่างชัดเจน ทำให้การบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของทั้งสามประเทศมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้หากมีการปรับปรุงกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของประเทศไทยเสียใหม่ จะทำให้การบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องคุณค่าความเป็นมนุษย์เพราะจะทำให้ลูกจ้างได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายอย่างแท้จริง และสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องนายจ้างควรรับผิดชอบในการบาดเจ็บของลูกจ้างเพราะจะทำให้นายจ้างไม่สับสนในหน้าที่ของตน และหน่วยงานภาครัฐจะสามารถบังคับใช้กฎหมายกับนายจ้างได้ดีขึ้น และสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องหน้าที่พื้นฐานของหน่วยงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเพราะการกำหนดอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานโดยกฎหมายฉบับเดียวจะทำให้ครบถ้วนและไม่ซ้ำซ้อนกัน อีกทั้งยังสามารถกำหนดเรื่องอื่น ๆ ที่จำเป็นและยังไม่ได้มีการ

กำหนดไว้ให้ชัดเจน เช่น การให้ภาคเอกชนเข้ามาจัดทำบริการตรวจสอบความปลอดภัยแทนหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งสอดคล้องกับหลักบริการสาธารณะ และทั้งหมดนี้จะทำให้เกิดธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน อันจะทำให้สามารถหาผู้รับผิดชอบต่อผลของงาน และแก้ไขความบกพร่องในการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานได้ การบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถคุ้มครองความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานให้แก่ลูกจ้างได้อย่างแท้จริง ซึ่งจะทำให้สามารถลดจำนวนผู้ได้รับบาดเจ็บจากการประสบอันตรายและเจ็บป่วยด้วยโรคเนื่องจากการทำงานลงได้

ข้อเสนอแนะ

การพัฒนาการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของประเทศไทยนั้น ผู้เขียนเห็นว่าควรมีการปรับปรุงในสองส่วนใหญ่ ๆ ด้วยกัน คือ กฎหมายและหน่วยงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ดังนี้

ควรมีการตราพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานขึ้น เพื่อเป็นกฎหมายแม่บทในการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน โดยต้องรวบรวมข้อกำหนดเกี่ยวกับการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานทั้งหมดไว้เป็นฉบับเดียว โดยมีเนื้อหาที่สำคัญดังนี้

1. เรื่องการมีหน่วยงานรับผิดชอบบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเป็นหน่วยงานเดียว

ในพระราชบัญญัตินี้ควรกำหนดให้มีการจัดตั้งหน่วยงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานขึ้นใหม่ โดยการรวมหน่วยงานที่มีอยู่เดิมทั้งหมดไว้เป็นหน่วยงานใหม่หน่วยงานเดียว เพื่อให้มีการทำงานที่เป็นเอกภาพ โดยหน่วยงานเดิมที่ควรจะนำมารวมเพื่อจัดตั้งเป็นหน่วยงานใหม่ ได้แก่ กองตรวจความปลอดภัย สถาบันความ

ปลอดภัยในการทำงาน สำนักงานคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน สำนักงานกองทุนเงินทดแทน กองประสานการแพทย์และฟื้นฟูสมรรถภาพคนงาน สำนักโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม และสำนักเทคโนโลยีความปลอดภัย

นอกจากนี้ยังมีบางส่วนของบางหน่วยงานที่ควรจะนำมารวมเป็นหน่วยงานใหม่ด้วย ได้แก่ กลุ่มงานอาชีวอนามัย(ในสำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม) แผนกอชีวเวชศาสตร์(ในโรงพยาบาลศูนย์/ชุมชน/จังหวัด) กลุ่มงานชีวเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อม(ในโรงพยาบาลเมตตาประชารักษ์วัดไร่ขิง) สำนักชีวเวชศาสตร์และสิ่งแวดล้อม(ในสำนักพัฒนาวิชาการแพทย์) และกองควบคุมสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย(ในการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย) ซึ่งเหตุที่ควรนำมารวมเฉพาะบางส่วนเพราะในหน่วยงานนั้น ๆ มีทั้งส่วนที่ทำหน้าที่บริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานและส่วนที่ทำหน้าที่อย่างอื่น ดังนั้นหากมีการนำมารวมทั้งหน่วยงานจะทำให้กระทบการทำงานในส่วนอื่น ๆ ได้ จึงควรให้มีการนำมารวมเฉพาะส่วนที่ทำหน้าที่บริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเท่านั้น และให้ส่วนที่ไม่ได้นำมารวมทำหน้าที่เดิมและอยู่ภายในสังกัดของหน่วยงานเดิมต่อไป เช่น การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย มีกองควบคุมสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย ทำหน้าที่บริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน แต่ส่วนอื่น ๆ ของการนิคมอุตสาหกรรมไม่ได้ทำหน้าที่ในการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานด้วย ก็ให้เฉพาะกองควบคุมสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยมารวมเป็นหน่วยงานใหม่ ส่วนอื่น ๆ ภายในการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยที่ไม่ได้ถูกนำมารวมก็ให้คงไว้ตามเดิม

และยังมีหน่วยงานบางหน่วยงานที่ไม่ควรจะนำมารวมไว้เป็นหน่วยงานใหม่ แต่เนื่องจากการทำงานที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานใหม่ หรือเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จึงจำเป็นต้องจัดให้มีการประสานงานกันด้วย โดยควรที่จะกำหนดไว้ให้ชัดเจนในพระราชบัญญัตินี้เลยว่าการบริหารจัดการในเรื่องใดที่ ต้องมีการประสานงานกัน และต้องประสานงานกับหน่วยงานใดบ้าง และด้วยวิธีการใด เช่น ต้องมีการขอความคิดเห็นก่อน หรือต้องมีการดำเนินงานร่วมกัน เป็นต้น เพื่อให้มีการประสานงานอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาความสับสนและซ้ำซ้อนเหมือนอย่างที่เคยเป็นมา ซึ่งหน่วยงานที่ไม่ควรนำมารวมเป็นหน่วยงานใหม่แต่ต้องจัดให้มีการประสานงานกับหน่วยงานใหม่ ได้แก่ สำนักงานประกันสังคม กองประโยชน์ทดแทน ศูนย์อนามัยสิ่งแวดล้อม

เขต ศูนย์สิทธิธรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ โรงพยาบาลนพรัตนราชธานี
 สำนักควบคุมวัตถุอันตราย สำนักควบคุมและตรวจโรงงาน1-4 สำนักวิจัยและพัฒนา
 สิ่งแวดล้อมโรงงาน สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กองส่งเสริมและพัฒนาด้ว
 การมาตรฐาน และสำนักบริหารมาตรฐาน1-4

ส่วนหน่วยงานในส่วนภูมิภาคที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานสวัสดิการและ
 คุ้มครองแรงงานจังหวัด สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ซึ่ง
 พระราชบัญญัตินี้ควรกำหนดให้งานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการ
 ทำงานที่อยู่ในความดูแลของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดและสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด โอน
 มาเป็นหน้าที่ของสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดเพียงหน่วยงานเดียว โดย
 หน่วยงานทั้งสองให้คงไว้ตามเดิมแต่ไม่ต้องดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ
 ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานอีก เพื่อเป็นการแก้ปัญหาความ
 ซ้ำซ้อนในการบริหารจัดการในส่วนภูมิภาค โดยสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดมี
 ฝ่ายความปลอดภัยในการทำงานที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการความปลอดภัย
 อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานโดยตรง จึงควรกำหนดให้ฝ่ายความปลอดภัยใน
 การทำงานของสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดขึ้นตรงต่อหน่วยงานใหม่ที่จะจัดตั้ง
 ขึ้นนี้ด้วย โดยไม่ต้องรวมสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดทั้งหน่วยงานเข้าไว้ใน
 หน่วยงานใหม่นี้ เพราะจะทำให้กระทบต่อการดำเนินงานในส่วนอื่น ๆ ของสำนักงานสวัสดิการ
 และคุ้มครองแรงงานจังหวัดที่ไม่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และ
 สภาพแวดล้อมในการทำงานได้

ส่วนหน่วยงานในส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องนั้น ได้แก่ ฝ่ายอาชีวอนามัยของสำนัก
 อนามัยกรุงเทพมหานคร และสำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเกิดจากการที่กรุงเทพมหานคร
 เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ จึงมีหน่วยงานที่พิเศษกว่าจังหวัดอื่น ๆ แต่อย่างไร
 ก็ตามเนื่องจากหน่วยงานทั้งสองข้างต้นไม่ได้ทำหน้าที่เฉพาะการบริหารจัดการความปลอดภัย
 อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเท่านั้น จึงควรให้คงหน่วยงานทั้งสองไว้ตามเดิม
 ไม่ต้องนำมารวมเป็นหน่วยงานใหม่ ถึงแม้ว่าการทำงานของหน่วยงานทั้งสองจะมีความซ้ำซ้อน
 กับการทำงานของหน่วยงานใหม่อยู่บ้าง แต่ก็ถือว่าเป็นการช่วยกันทำงาน เพราะ
 กรุงเทพมหานครเป็นจังหวัดใหญ่และมีความสลับซับซ้อนในการบริหารจัดการมากกว่าจังหวัดอื่น ๆ

สำหรับหน่วยงานในส่วนท้องถิ่นของจังหวัดอื่น ๆ ก็ให้ทำหน้าที่บริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเฉพาะวิสาหกิจชุมชนเท่านั้น โดยไม่ต้องบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในโรงงาน เหตุผลที่ให้หน่วยงานส่วนท้องถิ่นบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเฉพาะวิสาหกิจชุมชนก็เพราะปัจจุบันในท้องถิ่นมีวิสาหกิจชุมชนจำนวนมาก อีกทั้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีความใกล้ชิดกับท้องถิ่น จะทำให้สามารถดูแลวิสาหกิจชุมชนของท้องถิ่นได้ดี แต่กำลังคนของท้องถิ่นจำนวนค่อนข้างน้อย และมีความรู้ด้านงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานไม่มากนัก จึงไม่ควรมอบอำนาจให้ท้องถิ่นบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในโรงงาน เพราะเป็นการมอบอำนาจให้มากเกินไป ซึ่งจะทำให้ท้องถิ่นไม่สามารถบริหารจัดการได้อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อโรงงาน

2. สาระสำคัญของบทบัญญัติของพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานควรจะต้องบัญญัติในเรื่องดังต่อไปนี้

(1) การรวมกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานที่มีอยู่เดิมทั้งหมดเข้าด้วยกัน อันได้แก่ พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 และพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.2535 รวมถึงกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงต่าง ๆ ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติดังกล่าวเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และกำหนดบทบัญญัติที่จำเป็นในการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานแต่ไม่เคยมีการกำหนดมาก่อนเนื่องจากไม่เคยมีพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน อันได้แก่การจัดตั้งกรมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน กำหนดอำนาจหน้าที่ทั้งหมดของกรมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน กำหนดให้หน่วยงานภาคเอกชนเข้ามาทำหน้าที่ให้บริการตรวจสอบและให้ความรู้ฝึกอบรมแทนหน่วยงานภาครัฐ กำหนดมาตรการในการกำกับดูแลหน่วยงานภาคเอกชนที่เข้าดำเนินการแทน กำหนดเรื่องการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย กำหนดเรื่องการจัดจ้างหน่วยงานอื่นทำงานบางประการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด จัดตั้งกองทุนสนับสนุนการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน กำหนดเกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุนดังกล่าว

และกำหนดเรื่องการประเมินผลการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และต่อไปหลังจากมีพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานแล้วจะมีการกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการบริหารจัดการใน ส่วนใดเพิ่มเติมอีก ก็ให้เพิ่มเติมโดยการตราเป็นกฎกระทรวงหรือประกาศกระทรวงในลักษณะที่เป็นกฎหมายประกอบพระราชบัญญัตินี้ แต่อย่างไรก็ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่จำเป็นต้องรวมเอาพระราชบัญญัติเงินทดแทนเข้าไว้ด้วย เพราะถึงแม้ว่าการบริหารจัดการเงินทดแทนจะเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานก็ตาม แต่เนื่องจากวิธีการบริหารจัดการและหน่วยงานที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการมีความแตกต่างและแยกออกจากกันอย่างชัดเจน อีกทั้งจากการศึกษาพบว่าพระราชบัญญัติเงินทดแทนของต่างประเทศก็แยกกับพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเช่นเดียวกัน

(2) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534

กำหนดให้การยุบรวมและจัดตั้งส่วนราชการสามารถทำได้โดยการตราเป็นพระราชบัญญัติ ดังนั้นการยุบรวมหน่วยงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานที่มีอยู่เดิมตั้งที่ได้เสนอไปข้างต้น และจัดตั้งเป็นหน่วยงานใหม่หน่วยงานเดียวจึงสามารถทำได้ โดยให้หน่วยงานใหม่ที่จะจัดตั้งขึ้นนี้มีชื่อว่า "กรมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน" สังกัดกระทรวงแรงงาน เหตุผลที่ให้หน่วยงานใหม่ที่จะจัดตั้งขึ้นนี้มีสถานะเป็นกรมเพราะงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเป็นภารกิจของรัฐโดยแท้ตามหลักบริการสาธารณะ จึงควรเป็นหน่วยงานภาครัฐในการบริหารจัดการ ซึ่งการที่มีสถานะเป็นกรมจะทำให้งานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานได้รับความสำคัญ เพราะตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 มาตรา19 กำหนดให้หัวหน้าส่วนราชการตั้งแต่ระดับกรมขึ้นไปเท่านั้นสามารถวางแผนและประสานงานให้มีการใช้ทรัพยากรของส่วนราชการต่าง ๆ ในกระทรวงร่วมกันได้ ดังนั้นหากมีสถานะเป็นกรมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานก็จะมีผลให้อธิบดีกรมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานมีส่วนในการวางแผนและประสานงานให้มีการใช้ทรัพยากรของส่วนราชการต่าง ๆ ในกระทรวงได้ ซึ่งการที่มีสถานะเป็นกรมก็มีข้อเสียด้วยเพราะเมื่อเป็นหน่วยงานภาครัฐก็อาจทำให้การบริหารจัดการล่าช้าและปรับปรุงเปลี่ยนแปลงได้ยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ต้องมีการปรับปรุงให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของภาคอุตสาหกรรมอยู่เสมอ ดังนั้นจึงควรแบ่งอำนาจหน้าที่บางส่วนที่หน่วยงานภาครัฐไม่จำเป็นต้องดำเนินการเองให้เอกชนเป็น

ผู้ดำเนินการแทน อันได้แก่ หน้าที่ให้บริการตรวจสอบความปลอดภัย และหน้าที่ฝึกอบรม ซึ่งหน้าที่ทั้งสองไม่ได้เป็นภารกิจของรัฐโดยแท้ตามหลักบริการสาธารณะ จึงสามารถมอบให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการแทนได้ อีกทั้งหน้าที่ทั้งสองต้องการความคล่องตัวและปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ จึงเหมาะสมจะให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการ เช่น จำนวนหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการให้บริการตรวจสอบความปลอดภัย ต้องปรับเปลี่ยนตามจำนวนสถานประกอบการที่ต้องการรับบริการตรวจสอบ หากเป็นหน่วยงานภาครัฐอาจทำให้ปรับเปลี่ยนไม่ทัน เพราะการปรับเปลี่ยนกำลังบุคคลากรภาครัฐต้องเป็นไปตามขั้นตอนของกฎหมาย ซึ่งทำให้ต้องใช้เวลา

ปัจจุบันยังไม่มีหน่วยงานระดับกรมรับผิดชอบบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ทำให้การบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานจะถูกกำหนดให้เป็นแค่เพียงนโยบายภายในหน่วยงานที่รับผิดชอบเท่านั้น ดังนั้นการจัดตั้งหน่วยงานใหม่ให้มีสถานะเป็นกรมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จึงทำให้งานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานมีความสำคัญมากขึ้น เพราะการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานจะถูกกำหนดให้เป็นนโยบายระดับชาติได้ อันจะส่งผลต่อการให้ความสำคัญในการบริหารจัดการ จำนวนงบประมาณที่จัดสรรให้เพื่อใช้ในการบริหารจัดการก็จะได้เพิ่มขึ้นด้วย และเนื่องจากลักษณะของงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานมีลักษณะที่ตรงกับภารกิจของกระทรวงแรงงานมากกว่า กระทรวงอุตสาหกรรมและกระทรวงสาธารณสุข อีกทั้งหน่วยงานที่นำมารวมเพื่อจัดตั้งเป็นกรมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานส่วนใหญ่จะเป็นหน่วยงานภายในสังกัดกระทรวงแรงงาน จึงเห็นควรให้กรมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานที่จัดตั้งขึ้นใหม่นี้อยู่ภายในสังกัดกระทรวงแรงงาน

(3) การกำหนดอำนาจหน้าที่ของกรมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานที่จัดตั้งขึ้นใหม่นี้ ต้องกำหนดให้ครบวงจรของการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เพื่อให้เป็นกฎหมายฉบับเดียวที่กำหนดอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เพื่อไม่ให้มีอำนาจหน้าที่ซ้ำซ้อนกันอีก แต่อย่างไรก็ตามไม่ต้องกำหนดให้ละเอียดลงไปว่าให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานย่อยหน่วยงานใดภายในกรม เพราะในการกำหนดรายละเอียดดังกล่าวอาจให้มีการตราเป็นพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการเป็นการเฉพาะอีกฉบับหนึ่ง ทั้งนี้ควรให้กรมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานมีอำนาจหน้าที่ในการ

กำหนดนโยบาย หน้าที่วางมาตรการ หน้าที่กำหนดกฎหมายและ/หรือมาตรฐาน หน้าที่บังคับใช้กฎหมายและ/หรือมาตรฐาน หน้าที่ให้บริการตรวจสอบและ/หรือรับรองบริการ ตรวจสอบของเอกชน หน้าที่ศึกษาวิจัย หน้าที่ให้ความรู้และ/หรือฝึกอบรม หน้าที่ให้ข้อมูลข่าวสาร หน้าที่ให้ความเห็นแก่หน่วยงานของรัฐ หน้าที่ติดตามเฝ้าระวังเพื่อความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน หน้าที่เกี่ยวกับการรักษาพยาบาล หน้าที่เกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพ หน้าที่ในทางคดีและ/หรือพิจารณาอุทธรณ์ของนายจ้าง และ หน้าที่ให้การสนับสนุนช่วยเหลือ

(4) การกำหนดให้ภาคเอกชนดำเนินการด้านการฝึกอบรมและให้บริการตรวจสอบแทนหน่วยงานภาครัฐต้องกำหนดให้ชัดเจน เพราะหลักบริการสาธารณะงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานโดยรวมถือว่าเป็นภารกิจของรัฐ โดยแท้ หน่วยงานภาครัฐจึงต้องดำเนินการเอง แต่หน้าที่ให้บริการตรวจสอบและหน้าที่ให้ความรู้หรือฝึกอบรม อันเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานไม่ถึงว่าเป็นภารกิจของรัฐโดยแท้ จึงสามารถให้หน่วยงานภาคเอกชนดำเนินการแทนหน่วยงานภาครัฐได้ เพื่อเป็นการลดภาระของหน่วยงานภาครัฐ จึงควรเปิดโอกาสให้หน่วยงานภาคเอกชนเป็นผู้ดำเนินการให้บริการตรวจสอบและให้ความรู้หรือฝึกอบรมแทนหน่วยงานภาครัฐได้

แต่อย่างไรก็ตามควรกำหนดให้มีการกำกับดูแลหน่วยงานเอกชนที่จะเข้ามาดำเนินการแทนด้วย โดยให้หน่วยงานภาครัฐที่ทำหน้าที่ให้บริการตรวจสอบและให้ความรู้หรือฝึกอบรมภายในกรมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เปลี่ยนสถานะมาเป็นเพียงหน่วยงานกำกับดูแล โดยไม่ต้องลงมือดำเนินการเองเหมือนอย่างที่เคยเป็นมา โดยกำหนดวิธีการกำกับดูแลไว้ให้ชัดเจน เช่น ให้มีการรับรองหน่วยงานบริการตรวจสอบและหน่วยงานให้ความรู้หรือฝึกอบรมของภาคเอกชนโดยการขึ้นทะเบียน เป็นต้น นอกจากนี้ยังคงควรกำหนดให้หน่วยงานภาครัฐรับผิดชอบสนับสนุนให้มีหน่วยงานภาคเอกชนเข้ามาดำเนินการด้วย รวมถึงกำหนดให้มีการวางมาตรการรองรับในกรณีที่ไม่มีหน่วยงานภาคเอกชนเข้ามาดำเนินการในสถานประกอบการบางประเภท เช่น กรณีที่มีสถานประกอบการประเภทนั้น ๆ น้อย ทำให้ไม่คุ้มค่าที่ภาคเอกชนจะเข้ามาดำเนินการจัดทำบริการตรวจสอบและให้ความรู้หรือฝึกอบรมในสถานประกอบการประเภทนั้น ๆ เป็นต้น

(5) พระราชบัญญัตินี้ควรกำหนดเรื่องการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสียให้มากขึ้น เพราะผู้มีส่วนได้เสียเป็นผู้ที่รู้ถึงปัญหาและแนวทางการแก้ไขในเรื่องนั้น ๆ ดีที่สุด ดังนั้นในส่วนของการบริหารจัดการที่ควรให้ผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมด้วย พระราชบัญญัตินี้ก็ควรกำหนดให้มีการดำเนินงานโดยคณะกรรมการ ทั้งนี้ควรมีการกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการ ที่มา คุณสมบัติ ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง ฯลฯ ที่เกี่ยวกับคณะกรรมการนั้น ๆ เอาไว้ให้ชัดเจนด้วย เช่น กำหนดให้มีคณะกรรมการไตรภาคี ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแทนฝ่ายนายจ้าง ตัวแทนฝ่ายลูกจ้าง และตัวแทนฝ่ายผู้เชี่ยวชาญภาครัฐ ทำงานร่วมกันในการให้คำปรึกษาแก่กรมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานในการยก่างกฎหมาย เป็นต้น

(6) กำหนดให้กรมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานหรือหน่วยงานภายในสังกัดกรมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานสามารถมอบอำนาจให้หน่วยงานอื่นทำหน้าที่แทนได้เอาไว้ด้วย หรือที่ในภาษาอังกฤษเรียกว่า agency agreement เพราะที่ผ่านมาเนื่องจากยังไม่มีพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน จึงยังไม่มีกำหนดเรื่องดังกล่าวเอาไว้ให้ชัดเจน ทำให้หน่วยงานภาครัฐมักจะดำเนินการเองทุกเรื่องแม้ว่าบางเรื่องจะไม่ถนัด ซึ่งหากเปิดโอกาสให้มีการจ้างหน่วยงานอื่นที่มีความถนัดมากกว่ามาดำเนินการแทน ก็จะทำให้ได้งานที่มีประสิทธิภาพมากกว่า งบประมาณก็จะถูกใช้ไปอย่างอย่างคุ้มค่ามากขึ้น อีกทั้งหน่วยงานของรัฐก็จะสามารถใช้เวลาและบุคลากรไปดำเนินงานในส่วนอื่น ๆ ที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถได้อย่างเต็มที่

(7) กำหนดให้มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อช่วยเหลือธุรกิจขนาดกลางและเล็ก ที่ค่อนข้างเป็นปัญหามากในปัจจุบัน เพราะมักจะไม่มียงบประมาณเพียงพอในการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน โดยพระราชบัญญัตินี้ควรมีการกำหนดรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับกองทุนเอาไว้ด้วย เช่น กำหนดถึงที่มาของเงินในกองทุน กำหนดว่าเงินของกองทุนจะถูกนำไปใช้ในกรณีใดบ้าง ให้กู้ยืม หรือให้เปล่าโดยมีเงื่อนไขอย่างไร เป็นต้น ซึ่งจากการศึกษาจากต่างประเทศพบว่า พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของต่างประเทศก็มีการกำหนดให้มีกองทุนสนับสนุนการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดการกองทุนไว้ด้วย

(8) กำหนดให้มีการประเมินผลการบริหารจัดการเอาไว้ด้วย เพราะจากการศึกษาการบริหารจัดการของต่างประเทศพบว่า เหตุผลหนึ่งที่ทำให้การบริหารจัดการค่อนข้างมีประสิทธิภาพ เพราะกฎหมายของต่างประเทศกำหนดให้มีการประเมินผลการบริหารจัดการไว้อย่างเป็นระบบ ทำให้สามารถแก้ไขข้อบกพร่องและปรับปรุงให้การบริหารจัดการทันสมัยอยู่เสมอ แต่เนื่องจากปัจจุบันประเทศไทยมีหน่วยงานและกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเป็นจำนวนมาก จึงทำให้การประเมินผลเป็นไปได้ยาก ดังนั้นเมื่อมีการรวมหน่วยงานและกฎหมายเป็นหนึ่งแล้ว การประเมินผลก็คงจะทำได้ง่ายขึ้น และเพื่อให้การประเมินผลเป็นระบบและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด จึงควรกำหนดเรื่องการประเมินผลเอาไว้ให้ชัดเจน รวมถึงควรที่จะกำหนดรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับการประเมินผลเอาไว้ด้วย เช่น ให้มีการประเมินผลทุกปี โดยมีประเด็นใดบ้างที่ใช้ในการประเมินผล เป็นต้น

ดังนั้นเมื่อรวมหน่วยงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานทั้งหมดไว้เป็นหน่วยงานเดียว คือ กรมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และ รวมกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานทั้งหมดไว้เป็นฉบับเดียว คือ พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานแล้ว จะทำให้ความซ้ำซ้อนขัดแย้งในการบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานลดน้อยลง ผู้ที่เกี่ยวข้องจะได้ไม่สับสนและยุ่งยากในการปฏิบัติตาม การบริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้จำนวนผู้ที่ได้รับบาดเจ็บจากการประสบอันตรายและเจ็บป่วยด้วยโรคจากการทำงานลดน้อยลงได้ แต่ที่สำคัญต้องมีองค์การสนับสนุนที่เข้มแข็ง ต้องมีการรวมตัวกันของกลุ่มสหภาพแรงงาน ถ้าหากไม่มีการรวมตัวกัน แล้วมีการรวมแค่หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเพื่อทำหน้าที่บริหารจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานก็อาจจะยังไม่เพียงพอ